

اتحاد بین المللی پاسخی ندارد!

رضا مقدم - ۳۱ اوت ۲۰۱۵

تصور نمی کردم که نوشته علی مبارکی بنام "تاسف به حال رضا مقدم"، به دلیل ادبیات نازل آن، پاسخ مورد تأیید اتحاد بین المللی و از جمله فعالین حزب کمونیست ایران که با این تشکل فعالیت می کنند، باشد به مقاله "لزوم انطباق فعالیت های همبستگی با نیازهای جنبش کارگری ایران". مصاحبه فرید پرتوی با تلویزیون کومه له که نوشته علی مبارکی را مورد تأیید اتحاد بین المللی دانست، این تصور را باطل کرد. (۱)

در مطلب "لزوم انطباق فعالیت‌های همبستگی با نیازهای جنبش کارگری ایران" (رضا مقدم - به پیش ۸۷ - ۲۷ ژوئن ۲۰۱۵) آمده بود که "هدفش انتقاد و یا افشاگری و یا تمجید از تشکلهای یا افراد نیست. ... اینجا وقایع در چهارچوب آسیب شناسی فعالیت های همبستگی در خارج بیان میشود و هدفش راهگشایی برای تطبیق و در هم آمیختگی مجدد کمپین های همبستگی با جنبش کارگری در داخل است و هنگامی موثر خواهد بود که در محیطی رفیقانه و بدور از هر نوع تشنج احتمالی که فقط بدخواهان جنبش کارگری بدنبال آن هستند، مورد بحث قرار گیرد."

ادبیات بکار گرفته شده توسط علی مبارکی قابل پیش بینی بود و وی نیز اولین فعال اتحاد بین المللی نیست که از چنین ادبیاتی علیه سوسیالیست های جنبش کارگری استفاده می کند. منتها این اولین بار است که اتحاد بین المللی توسط فرید پرتوی از این نوع ادبیات که شایسته مباحث جنبش کارگری نیست، علنی حمایت می کند. برای حفظ حرمت مباحث کارگری و برای آلوده نشدن این نوشته حتی از تکرار چندتایی از کلمات و عبارات بکار برده شده توسط علی مبارکی نیز خودداری شده است. در صورتی که نامه های اعتراضی و انتقادی اتحاد بین المللی علیه سیاستهای ضد کارگری رژیم اسلامی بسیار متین است و می توان از آن نقل قول آورد.

هنگام خروج اسانلو از ایران هم عده ای کوشیدند با ادبیاتی شبیه نوشته علی مبارکی به فرهنگ سالم مباحثات کارگری لطمه بزنند که فعالین جناح چپ و سوسیالیست جنبش کارگری مرز خود را با آنها روشن ساختند تا آن ادبیات منحط به پای فعالین جنبش کارگری گذاشته نشود. از جمله در مطلب "برکناری اسانلو در متن کدام اوضاع" (۲) آمده بود که:

"۱ - ما مخالفت پروژه اسانلو هستیم اما از هر نوع انتقاد و افشاگری از اسانلو حمایت نمی کنیم. شخص اسانلو، حرمت انسانی و عرصه زندگی خصوصی وی از انتقاد ما مصون است. انتقادات ما به پروژه اسانلو، بر دیدگاهها و افشای ماهیت غیر کارگری آن متمرکز است و لاغیر. بدین ترتیب ما خود را از پرووکاتورهای رژیم اسلامی و هم چنین از افراد و جریاناتی در اپوزیسیون که آغشته به فرهنگ فاسد اتهام زنی و پاپوش دوزی رژیم حاکم در برخورد به مخالفان خود هستند، فاصله می گیریم و اجازه نمی دهیم که

آنها چهره مبارزه ما را مخدوش کنند. ابتدا سیاسیون و سپس مردم باید شاهد فرهنگ بالای فعالین جنبش کارگری در مبارزه با مخالفان خود باشند و نشانه هایی از آینده ای که کارگران برای مردم ایران می خواهند را نظاره کنند.

۲ - در وهله اول اعضای سندیکای کارگران واحد و در درجه بعد کل جنبش کارگری ایران باید بدانند که تصمیم به برکناری اسانلو مانند جدایی در فرقه های سیاسی با هلهله و شادی و با سرود پیروزی همراه نبوده و نیست. هیچ فعال جنبش کارگری از اینکه اسانلو را از دست داده، خوشحال نیست. حتی گرایش راست جنبش کارگری هم باید با از دست دادن اسانلو لطمه بزرگی خورده باشد. سندیکای واحد اسانلو را طرد نکرده است. این خود اسانلو بوده که آگاهانه به یک پروژه غیر کارگری پیوسته و بدست خویش، خود را از سندیکای واحد و جنبش کارگری ایران کنار گذاشته و طرد کرده است. اسانلو از ایران خارج شده و تا حدی از آزار و اذیت رژیم اسلامی دور شده است اما باید مطمئن باشد که مطابق سنتهای دیرین جنبش کارگری، ما به هر تعرض و فشاری از طرف رژیم به خانواده اش که در ایران است، اعتراض خواهیم کرد و آنها را تنها نخواهیم گذاشت. اگر اسانلو در ایران بود این شامل خود وی هم می شد.

۳ - جنبش کارگری ایران مانند فرقه ها نیست که بدلیل اختلاف امروزش سابقه و فعالیت همزمان سابق خود را فراموش و یا تخطئه کند. جنبش کارگری ایران دو دوره فعالیت اسانلو را از هم تفکیک می کند و همواره قدردان زحمات و لطماتی است که برای تشکیل سندیکای واحد خود و خانواده اش متحمل شدند. فعالین جنبش کارگری نشان خواهند داد همه آنچه برای حفظ حرمت انسانها و مصون بودن آن از هر نوع تعرض بیان شده شامل حال مخالفان شان هم هست. موافقان اما قربان صدقه هم می روند و اگر نهی هم در کار باشد هشدار می است برای احتراز از شیفتگی و ذوب شدن در قائد اعظم!

رنسانس فرهنگی و جنبش کارگری

جمهوری اسلامی یک فرهنگ پاپوش دوزی و اتهام زنی و ترور شخصیت در سیاست ایران بپا کرده و آنرا علیه انقلابیون و سوسیالیست ها بکار برده و این اواخر حتی شامل حال کسانی شده که خود سالها بالاترین مسئولیت های سیاسی و نظامی و امنیتی را در این نظام داشته اند. این فرهنگ منحط حتی تاثیرات عمیقی بر بخش هایی از فعالین اپوزیسیون هم گذاشته است. در برخورد با همین برکناری اسانلو از ریاست هیات مدیره سندیکا هم این فرهنگ منحط را توسط عده ای شاهد بوده ایم. اینها قربانیان یک سوسالیسم غیر کارگری هستند که به حکم عروج جنبش کارگری تاریخی بی آینده اند. از این نظر جامعه سیاسی ایران به یک جنبش فرهنگی نیاز دارد تا این فرهنگ ضد انسانی را عقب براند و با سرنگونی جمهوری اسلامی به بزرگترین حامی و منشا این فرهنگ فاسد یک ضربه اساسی بزند. سنگ بنای این جنبش فرهنگی را جنبش کارگری و اکنون سندیکای شرکت واحد می تواند، بگذارد. بی اعتنایی هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد به همه اتهامات کثیفی که خود افشاگر گویندگانش نزد فعالین جنبش کارگری بود، خود گامی است هر چند کوچک در خدمت تعالی فرهنگ سیاسی ایران. اگر سندیکای شرکت واحد بتواند نحوه برخورد با اسانلو را بعنوان چگونگی برخورد به مخالفان در یک تشکل توده ای کارگری به گونه ای اصولی و در خدمت تعالی فرهنگ سیاسی ایران دنبال کند هم در نزد بخش پیشرو جامعه ایران و هم در نزد فعالین کارگری موثر خواهد بود."

مقاله "لزوم انطباق فعالیتهای همبستگی با نیازهای جنبش کارگری ایران"، همانطور که از نامش بر می آید بر این تاکید داشت که نحوه برخورد کمپین های همبستگی و احزاب به جنبش کارگری و مطالباتش متفاوت است. کمپین های همبستگی ایجاد شده اند تا از جنبش کارگری و تشکل ها و فعالینش علیه کارفرماها و دولت حمایت کنند در صورتی که احزاب و سازمان های سیاسی از آن بخش از جنبش کارگری، مطالبات و تشکل هایش دفاع می کنند که بر سیاست هایشان منطبق باشد. در این چارچوب، از اتحاد بین المللی سئوالات متعددی شده بود که پاسخشان نوشته "گهریار" علی مبارکی است و طبعاً مایه افتخار و سربلندی همه اعضای اتحاد بین المللی. از جمله سئوال شده بود که چرا از خواست حداقل دستمزد سه میلیونی که در اسفند ۹۳ توسط ۶ تشکل و همچنین مطالبه بیانیه مشترک ۷ تشکل به مناسبت روز کارگر امسال بود، حمایت نکردند. اتحاد بین المللی که پاسخی به این سئوال ندارد تا حداقل فعالین و تشکل های کارگری داخل دلایل عدم حمایتش از خواست حداقل دستمزد سه میلیونی را بدانند، علی مبارکی را با آن ادبیات "فرهیخته" انداخته اند وسط تا بی پاسخی خود را پنهان کنند. جواب به این سئوال و بقیه مسائل مطرح شده در مقاله "لزوم انطباق فعالیت های همبستگی با نیازهای جنبش کارگری ایران" همچنان باقی است. اگر اتحاد بین المللی یک حزب و سازمان سیاسی است، طبعاً می تواند با مطالبات کارگری علیه کارفرماها و دولت زاویه داشته باشد. اما اگر در زمره حزب و سازمان نیست و در چارچوب کمپین های همبستگی با جنبش کارگری ایران است، طبعاً باید از خواست های کارگری حمایت کند.

مورد دیگر درباره سکوت اتحاد بین المللی درباره پروژه ضد کارگری اسانلو در خارج کشور بود. اتحاد بین المللی از برکناری اسانلو از هیات مدیره سندیکای واحد دفاع کرد و در پایان نیز برای اسانلو "در هر جای دنیا که باشند آرزوی موفقیت و سربلندی" کرد. (۳) از اتحاد بین المللی سئوال شده بود چرا هنگامی که اسانلو به جهانشاهی پیوست و یا بعداً کوشید تا جنبش کارگری را صد هزار دلار به سلطنت طلبان بفروشد، ساکت بودند. آیا جا نداشت اتحاد بین المللی "آرزوی موفقیت" برای اسانلو را پس بگیرد. اتحاد بین المللی ساکت در مقابل پروژه فروش جنبش کارگری توسط اسانلو، علی مبارکی را فرستاده تا با این ادبیات هتاکانه به مخالفان پروژه اسانلو حمله کند و ادبیاتی را علیه ما بکار بگیرد که ما با بکارگیری آن علیه اسانلو مخالفت کردیم.

هیچ امر شریف، انسانی، کارگری و آزادیخواهانه ای نیاز به ادبیات علی مبارکی ندارد. اتحاد بین المللی و فعالین حزب کمونیست ایران که در این تشکل فعال هستند، سخت در اشتباهند اگر می پندارند که با نوشته امثال علی مبارکی راه بجایی می برند. (۴) نوشته علی مبارکی که به گفته فرید پرتوی مورد تأیید اتحاد بین المللی است و طبعاً فعالینش را نیز نمایندگی می کند، نباید گم و گور شود و باید آنرا بدست فعالین کارگری داخل کشور رساند. ما به سهم خود آنرا خواهیم رساند. در هنگامه بیزاری همگانی از ادبیات کیهان شریعتمداری، ادبیات علی مبارکی قطعاً تاثیر گذار خواهد بود. به امید آن روز!

منابع:

۱ - درباره مسائل مطرح شده در مصاحبه فرهاد شعبانی با فرید پرتوی در تلویزیون کومه له جداگانه خواهیم نوشت.

۲ - "برکناری اسانلو در متن کدام اوضاع"، رضا مقدم، به پیش ۷۹، شنبه ۲۶ اسفند، ۱۶ مارس ۲۰۱۳

۳ - جلب حمایت بین المللی از سندیکای کارگران شرکت واحد وظیفه ماست

در رابطه با مسائل مرتبط با سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه که پس از اطلاعیه برکناری آقای منصور اسانلو از ریاست هیئت مدیره این سندیکا پیش آمده است، اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران لازم می داند اعلام کند، جدا از ملاحظاتی که در مورد شیوه بیان، لحن و ناروشنی های اطلاعیه سندیکا در مورد برکناری آقای اسانلو وجود دارد، اتحاد بین المللی به حق هیئت مدیره سندیکای واحد به عنوان یک تشکل مستقل کارگری در ایران برای تصمیم گیری در امور داخلی خود احترام میگذارد و کماکان همچون سالیان گذشته به جلب حمایت بین المللی کارگری از مبارزات و حقوق سندیکای کارگران شرکت واحد و کلیه فعالین و تشکلات مستقل کارگری در ایران ادامه خواهد داد. امیدواریم که هیئت مدیره و فعالین و کلیه اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد بتوانند با درایت، پشتکار و فعالیت های شفاف بر مبنای منفعت طبقاتی کارگران بر هر گونه مشکلات داخلی سندیکا غلبه کنند.

ما همچنین از آقای منصور اسانلو به عنوان یکی از فعالین سرشناس جنبش کارگری ایران به خاطر مبارزات و از خود گذشتگی های ایشان در سال های گذشته قدردانی می کنیم و برایشان در هر جای دنیا که باشند آرزوی موفقیت و سربلندی داریم.

اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران

هفتم فوریه ۲۰۱۳

info@workers-iran.org

<http://www.workers-iran.org>

۴ - اتحاد سوسیالیستی کارگری سالها قبل رابطه خود را با حزب کمونیست ایران به حالت تعلیق در آورد زیرا یکی از اعضای وقت کمیته مرکزی این حزب، ادبیاتی نظیر علی مبارکی را علیه ما بکار برد. کمیته اجرایی اتحاد سوسیالیستی کارگری شرط تجدید رابطه با حزب را دوری جستن علنی این حزب از نوع ادبیاتی دانست که عضو کمیته مرکزیش بکار برده بود. حزب کمونیست ایران از فاصله گرفتن علنی از این نوع ادبیات ناشایست در مباحثات بین احزاب چپ و سوسیالیست امتناع کرد. در این مدت بسیاری از فعالین جناح چپ و سوسیالیست جنبش کارگری از سر منفعت طبقه کارگر پا در میانی کردند تا رابطه اتحاد سوسیالیستی کارگری با حزب کمونیست ایران از حالت تعلیق خارج شود و ما بر تنها شرط خود پافشاری کردیم و حزب کمونیست ایران نپذیرفت. اینکه فعالین حزب کمونیست ایران که در اتحاد بین المللی فعال هستند پشتیبان ادبیات علی مبارکی علیه اتحاد سوسیالیستی کارگری هستند، برای ما تعجبی ندارد. اما برای همه آن فعالین جناح چپ و سوسیالیست جنبش کارگری که برای بهبود رابطه ما با این حزب تلاش کردند باید اصولی بودن شرط اتحاد سوسیالیستی کارگری را یکبار دیگر اثبات کرده باشد و همچنین عامل مهمی است برای قضاوت درباره آنچه مسئولین این حزب علیه این نوع ادبیات شفاها در جلسات ابراز می کنند.